

Budakörnyéki Járásbíróság, mint első fokon eljáró bíróság

1146 Budapest, Thököly út 97-101
1443 Budapest, Pf: 177.

útján, az

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest

Donáti utca 35-45

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01166-3/2019	
Érkezett: 2019 AUG 28.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 5 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] a továbbiakban: Indítványozó) a P/1 alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő a T. Alkotmánybírósághoz, az **Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a** alapján az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontjára** figyelemmel, a **Kúria**, mint felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság **Pfv.VI.21.707/2018/2** számú döntése ellen, kiterjesztve ennek érdemét a **Budapest Környéki Törvényszék 9.Pf.21.771/2017/4.** számú jogerős ítéletére az alábbiak szerint.

Kérem, a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtett indokok alapján a **Kúria Pfv.VI.21.707/2018/2** számú végzésének (P/2. szám alatt csatolva), valamint a **Budapest Környéki Törvényszék 9.Pf.21.771/2017/4.** számú ítéletének (P/3. szám alatt csatolva) alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és a hivatkozott ítéleteket semmisítse meg, tekintettel arra, hogy a nevezett bírósági ítéletek meghozatala során a bíróságok **megsértették állásponthoz az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített, tisztességes eljárás**hoz, és (7) bekezdésében rögzített jogorvoslatihoz való alkotmányos alapjogomat. Előadom, hogy a Kúria és a Budapest Környéki Törvényszék a fent hivatkozott döntéseikkel megsértették állásponthoz az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített, tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogomat, azzal, hogy a jogszabályok szövegét nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték, a Budapest Környéki Törvényszék továbbá azzal, hogy döntésének meghozatala során a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megsértette, nem tett eleget indokolási kötelezettségének, a bizonyítékokat jogszabálysértően értékelte, továbbá jogszabály által elő nem írt kötelezettségek nem teljesítését róta terhemre megsértve ezáltal a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 206. §. (1) bekezdését, 221. §. (1) bekezdését, 164. §-át és 3. §-át. A Kúria továbbá azzal, hogy a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította megsértve ezáltal a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 271. §. (2) bekezdését, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7)

bekezdését. Erre tekintettel kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a fent hivatkozott döntések Alaptörvénybe ütközőségét megállapítani szíveskedjen- az ügy érdemére kihatással lévő jogerős döntésre is kiterjedően - és azokat megsemmisíteni szíveskedjen. Ezen túlmenően a hivatkozott ítéletek sértik a jogbiztonság alapelvét is, így ellentétesek az Alaptörvény B. cikkének (1) bekezdésével is, továbbá az R) cikk (2) bekezdésével. Csatolom továbbá a Budakörnyéki Járásbíróság 11.P.20.849/2015/25 számú ítéletét P/4 szám alatt.

1. Kérelmem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének B. cikk (1) bekezdése (jogállamiság elve), R) cikk (2) bekezdése, XXVIII. Cikk (1) bekezdés és (7) bekezdés (tisztességes eljáráshoz való jog).

2. Kérelmemet személyes érintettségemre tekintettel az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (Abtv.) 27. §-a és 43. § (1) és (4) bekezdése alapján terjesztem elő.

3. Nyilatkozom arról, hogy - tekintettel arra, hogy nem vagyok közszereplő - **adataim nyilvános kezeléséhez**, illetőleg jelen indítvány nyilvánosságra hozatalához **nem járulok hozzá, ezért az** Abtv. 52. § (5) bekezdése értelmében kérem az adataim zártan történő kezelését.

4. Nyilatkozom továbbá, hogy a Kúria végzése, és a Budapest Környéki Törvényszék által hozott és jelen alkotmányjogi panaszom által kifogásolt döntés ellen rendes jogorvoslatnak helye nincs. A Budapest Környéki Törvényszék döntése ellen korábban alkotmányjogi panaszt nyújtottam be, melyet a T. Alkotmánybíróság IV/1435-2/2018 számú döntésével visszautasított a Kúria előtt folyamatban lévő eljárásra figyelemmel.

A Kúria döntését jogi képviselőm vette át 2019. május 13. napján, magam tőle kaptam az iratot. A döntés kézbesítésétől számított 60 nap még nem telt el, így a jelen alkotmányjogi panaszom beadása a törvényes határidőben történt figyelemmel az Ügyrend 32. §. (4) bekezdésére. Kijelentem, hogy sem felülvizsgálati eljárás, továbbá sem perújítás, sem jogorvoslat a törvényesség érdekében eljárás nincsen folyamatban.

5. Álláspontom szerint csatoltam minden olyan dokumentumot, mely alkotmányjogi panaszom az Abtv.-ben meghatározott formai követelményeknek való megfelelését igazolja. Erre tekintettel külön hangsúlyozom, hogy amennyiben a t. Alkotmánybíróság további dokumentumok, iratok csatolását látja szükségesnek bármely eljárásjogi vagy anyagi jogi kérdés megítéléséhez, erre az Abtv. 55. § (3) bekezdése értelmében rendelkezésre állok, és – természetesen – maximálisan együttműködök a t. Alkotmánybírósággal.

Ebben a körben hangsúlyozni kívánom, hogy az esetlegesen szükséges további adatok, információk bekérése, azaz hiánypótlásra való felszólítás a t. Alkotmánybíróság számára nem lehetőség, hanem az Abtv. 55. § (3) bekezdése kógens szabálya alapján kötelezettség, így a Beadvány esetleges hiányos volta miatti elutasítása hiánypótlásra való előzetes írásbeli felhívás nélkül a döntés jogellenességére és érvénytelenségére vezet, annak minden konzekvenciájával együtt.

Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok

fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB alkotmánybirosag.hu 6 határozat, Indokolás [30]}.

6. Személyes érintettségem a pertörténet alapján nyilvánvaló. Személyes érintettségemet igazolja, hogy a jelzett ítélettel eldöntött perben alperes voltam.

Fentiekre tekintettel a törvényes határidőben a T. Alkotmánybíróság elé tárom fenti alkotmányjogi panaszomat.

INDOKOLÁS

I. Az Alaptörvény vonatkozó szakaszai

B. cikk

„(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

R. cikk

(...)

„(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

...”

XXVIII. cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. ...”

II. Az Alkotmánybíróság eljárása

1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a törvény 27. §-ában meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Kúria eljárásának lezárultára tekintettel az **Ügyrend 32. §. (4) bekezdésére figyelemmel az alkotmányjogi panasz ismételt előterjeszthető.**

2. A Budapest Környéki Törvényszék az ügyben az ítéletét 2018. május 15.-én hozta, mely ítélet részemre 2018. július 2. napján került kézbesítésre jogi képviselőm útján. Ezen döntés ellen előterjesztettem alkotmányjogi panaszt, mely visszautasításra került, továbbá felülvizsgálati kérelmet, melyet a Kúria hivatalból elutasított, mely végzését 2019. május 13.-án kézbesítette nekem a bíróság jogi képviselőm útján. Az alkotmányjogi panaszt a törvényes határidőn belül, az Ügyrend 32. §. (4) bekezdésére figyelemmel a kézbesítés időpontjától számított hatvan napon belül nyújtom be.

III. Tényállás, pertörténet és a jogi háttér bemutatása

1. Bevezető

Jelen beadvány fő tárgya a tisztességes eljáráshoz való alapjogomon esett sérelem. A sérelem forrása, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a vonatkozásomban jogszabálysértő, iratellenes, s részben indokolást nélkülöző döntést hozott, mely Alaptörvény ellenes, s mely engem hátrányosan érint. A sérelem forrása továbbá, hogy a Kúria végzésével megfosztott a felülvizsgálati eljárás lehetőségétől, tekintettel arra, hogy jogszabálysértő módon alkalmazta a Pp. 271. § (2) bekezdést, tekintettel arra, hogy a per tárgya engedményezési szerződés semmisségének a megállapítása, nem pedig vagyoni igény érvényesítése volt, ezért vagyoni jogi ügynek nem minősíthető.

A bírói döntés okán elestem attól, hogy az általam ténylegesen megfizetett 1.000.000 Ft-ot visszakapjam, s ezáltal komoly anyagi hátrány ért. A Budapest Környéki Törvényszék jogszabálysértő, téves és iratellenes, emellett bizonyos tekintetben érdemi indokolást nélkülöző döntésével megváltoztatta az egyébként a jogszabályoknak minden tekintetben megfelelő és megalapozott elsőfokú bírói döntést.

Ebből következően az Alaptörvényben biztosított jogom azzal sérült, hogy az alkotmányellenes és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvénybe ütköző bírói döntés következtében megváltoztatásra került azon megalapozott ítélet, melyben a bíróság rendelkezett az engem megillető 1.000.000 Ft visszafizetéséről, s ezáltal a bíróság nekem kárt okozott, s ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom. Sérült továbbá az Alaptörvényben biztosított jogom – bírósághoz fordulás és jogorvoslathoz való jog - azáltal, hogy nem volt lehetőségem arra, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárás keretében felülvizsgálja a hivatkozott jogerős döntést, mivel a Kúria tárgyi ügyet tévesen vagyoni jogi pernek minősítette annak ellenére, hogy tárgya engedményezési szerződés semmisségének megállapítása volt azzal, hogy a semmisség megállapítása okán szükséges az eredeti állapot helyreállítása, ami az általam megfizetett 1.000.000 Ft megváltási ár visszafizetését jelentette volna.

Szükséges hangsúlyoznom, hogy az Alaptörvény mindenki számára biztosítja a pártatlan és jogszabályoknak megfelelő bírósági eljáráshoz való jogot, ebből azonban engem a támadott ítélet, és a Kúria végzése teljes egészében elzárt, megsértve ezáltal a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogomat.

A tisztességes eljáráshoz való jog megsértését jelenti az, ha a bíróságok megsértik az ügyfélnek a bírósághoz való fordulás alkotmányos jogát. Az Alkotmánybíróság a 6/1998. (III. 11.) AB határozat kimondta, hogy „Az Alkotmány 57. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat, vagy valamely perben jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el. A "tisztességes eljárás" (fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül (ti. mint "igazságos tárgyalás"), hanem az idézett alkotmányi rendelkezésben foglalt követelményeken túl — különösen a büntetőjogra és — eljárásra vonatkozóan — az 57. § többi garanciájának teljesedését is átfogja. Sőt, az Egyezségokmányoknak és az Emberi Jogok Európai Egyezményének — az Alkotmány 57. §-a tartalmához és szerkezetéhez mintát adó — eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás "méltánytalan" vagy "igazságtalan", avagy

"nem tisztességes". Az Alkotmánybíróság a fenti határozatban idézetteket megerősítve a 19/2015. (VI. 15.) AB határozatban rögzítette, hogy: „A kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.”

2. Tényállás, Pertörténet

1. [REDACTED] gal, mint engedményezővel én, mint engedményes 2015. április 2. napján kötöttem engedményezési szerződést, mely engedményezési szerződés tárgyát a [REDACTED] egyetemleges adósokkal szemben fennálló 5 millió forint tőke, és ezen összeg után 2012. április 1. napjától 2013. július 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon, még 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, valamint 2014. március 1. napjától a [REDACTED] am alatti ingatlan használatáért havi 100.000,- forint használati díj, továbbá 300.000,- forint elsőfokú perköltség követelés képezte.

Az engedményezési szerződés szerint a követelést a [REDACTED] 1 millió forint vételár ellenében átruházta rám. A szerződésben rögzítésre került, hogy az engedményes a vételárat a szerződés aláírásával egyidejűleg készpénzben fizeti meg az engedményező részére. Az engedményező a szerződés aláírásával elismeri és nyugtázza, hogy az engedményes a követelés vételárát teljes egészében és hiánytalanul megfizette.

Az engedményezési szerződést a [REDACTED] kérviseletében én írtam alá. Az engedményezés tárgyában a [REDACTED] t. taggyűlést nem tartott, a taggyűlése az engedményezési szerződés megkötését jóváhagyó határozatot nem hozott.

Az engedményezési szerződés megkötésével egyidejűleg én 1 millió forintot készpénzben befizettem a [REDACTED] házi pénztárába, amelyről a társaság bevételi pénztárbizonylatot állított ki. A szerződés aláírásakor és pénzüsszeg átadásakor jelen volt [REDACTED] is.

2. 2015. szeptember 29. napján nyújtott be keresetet a [REDACTED] a közte és közöttem 2015. április 2. napján létrejött engedményezési szerződés semmisségének megállapítása iránt, s kérte a bíróságot, hogy állapítsa meg az engedményezési szerződés semmisségét és marasztaljon engem a felmerülő perköltségben. Én a szerződés semmisségét nem vitattam, azonban kértem az eredeti állapot helyreállítását akként, hogy a bíróság kötelezze a [REDACTED] t arra, hogy 1 millió forintot fizessen

vissza részemre, kértem továbbá a társaság perköltségben marasztalását. A [REDACTED] vitatta, hogy én az 1 millió forint vételárát megfizettem nekik.

3. Az elsőfokon eljáró Budakörnyéki Járásbíróság az engedményezési szerződés semmisségét, s ezáltal érvénytelen voltát állapította meg ítéletében a Ptk. 6:95 §-a és 6:88 §-a alapján, tekintettel arra, hogy a jogszabály által előírt közvilágítási hozzájárulás hiányában a [REDACTED] közöttem létrejött engedményezési szerződés semmis.

Az elsőfokú bíróság igazoltnak találta, hogy én az engedményezett követelés vételárát, vagyis 1.000.000 Ft-ot a [REDACTED] megfizettem, tekintettel a szerződéses nyilatkozatra, továbbá a perben az általam csatolt bevételi pénztárbizonylatra, mely a vételár házipénztárba való befizetését igazolta, ezért elrendelte az eredeti állapot helyreállítását a Ptk. 6:112 §. (1) bekezdésére figyelemmel.

4. Az elsőfokú ítélet ellen a [REDACTED] fellebbezett, mégpedig az eredeti állapot helyreállítása jogcímén a nekem 1.000.000 Ft megfizetésére kötelező rendelkezésével szemben, melynek megváltoztatását azaz mellőzését kérte, és kérte a perköltségben való marasztalásom is. Én fellebbezési ellenkérelmemben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a Kft. perköltségben való marasztalását kértem.
5. A másodfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a semmis szerződés körében történő eredeti állapot helyreállításával összefüggő rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §. (1) bekezdésében biztosított jogkörét sértve mérlegelte, ezért a visszatérítésről szóló rendelkezése nem helytálló, melyre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett körben megváltoztatta és mellőzte a [REDACTED] Ptk.6:112 § (1) bekezdése alapján történő marasztalását.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint lehetősége volt a Kúria által szűk körben engedélyezett bizonyítékok felülmérlegelésére, melyből az a következtetés vonható le, hogy a másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság a mérlegelési jogkörét jelentősen megsértette oly módon, hogy a Pp. 206. §. (1) bekezdésével ellentétesen mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, a rendelkezésre álló bizonyítékokból csak kizárólag más, azzal ellentétes következtetésre lehetett volna jutni megítélésem szerint.

A másodfokú bíróság szerint az általam csatolt bevételi pénztárbizonylat kapcsán nem igazolt, hogy azt a [REDACTED] az adott időszakban szigorú számadású nyomtatványként kezelte, vagy ennek hiányában ez a bevételi pénztárbizonylat és az abban szereplő összeg a társaság könyveibe ténylegesen elszámolásra került. A bíróság megítélése szerint a pénztárbizonylat, mint okirati bizonyíték bizonyító erejét csak annak figyelembevételével lehet bizonyítékként értékelni, hogy az a társaság ügyvezetőjének aláírásával az ő saját, érvénytelen szerződéssel érinti, a társaság javára történő befizetést rögzíti.

A bíróság szerint a csatolt bevételi pénztárbizonylaton csupán az én aláírásom, van, továbbá egy kézjegy a könyvelői rovatban, és egy halvány pecsét, mely önmagában nem alkalmas annak igazolására, hogy ezen a napon a társaság házi pénztárába ez az összeg bekerült, az egyébként a perben rendelkezésre álló más iratokra, így a könyvelői nyilatkozatban foglaltakra figyelemmel önmagában nem támasztja alá a befizetés tényleges megtörténtét. Arra is hivatkozott a bíróság, hogy a könyvelő nyilatkozata szerint a befizetés a szerződés alapján történt, vagyis az 1.000.000 Ft a szerződés alapján került a társaság könyvelésébe nem pedig a bevételi pénztárbizonylat alapján, mely nem támasztja alá az én azon nyilatkozatomat, hogy a pénztárbizonylat eredeti példányát a könyvelésbe beküldtem, a könyvelő [REDACTED] tanúkénti meghallgatását pedig nem kértem ezáltal elzárva a [REDACTED] és a bíróságot attól, hogy neki kérdéseket tegyenek fel. Rögzítette a bíróság azt is, hogy értékelnie kellett, hogy bár én azt nyilatkoztam, hogy a teljes könyvelési anyagot [REDACTED] átadtam, és a könyvelő is úgy nyilatkozott, hogy tőle az okiratok elkerültek mégis később felmutattam a bevételi pénztárbizonylat eredetijét. A bíróság szerint azt is értékelnie kellett, hogy állításommal ellentétesen a [REDACTED] Kft. nem küzdött likviditási problémákkal, a csatolt bankszámlakivonat alapján, ráadásul az engedélyezett követően 1.000.000 Ft-ot fizetett ki nekem kölcsön címén átutalással. [REDACTED] anú vallomása a bíróság szerint nem volt alkalmas annak bizonyítására, hogy az 1.000.000 Ft a társaság házipénztárába befizetésre került.

Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság akként ítélete meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a Pp. 206. §. (1) bekezdésébe ütköző módon értékelte.

6. Felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő a Kúriához, melyben kértem a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, s az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. a Kúria felülvizsgálati kérelmemet 2019. április 2. napján kelt végzésével hivatalból elutasította. Végzésének indokolása szerint tárgyi ügyben a felülvizsgálat kizárt, mivel a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. §. (2) bekezdése alapján nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni ügyekben, melyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték a hárommillió forintot nem haladja meg. A Kúria rögzítette, hogy a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték nem haladta meg a hárommillió forintot, így a másodfokú határozat felülvizsgálatára nincs jogi lehetőség.
7. Megjegyzem, hogy időközben a [REDACTED] Kft. vonatkozásában felszámolási eljárás indult, melynek oka az, hogy [REDACTED] anélkül, hogy a cég üzletrészenek értékét felém kifizette volna 2015. július 16.-án jogszabálysértő döntéseket hozott, megítélésem szerint a cég kifizetés nélküli átvételének az volt a célja, hogy a céget „tönkretegye”.

3. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény B. cikkének, R cikk (2) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelme

4. Jogi háttér, a megsértett egyéb jogszabályhelyek megjelölése

A hivatkozott polgári perre a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezései voltak alkalmazandók.

A Ptk. 6:112 (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „(1) Érvénytelen szerződés esetén bármelyik fél kérheti a nyújtott szolgáltatás természetbeni visszatérítését, ha maga is természetben visszatéríti a számára nyújtott szolgáltatást. A visszatérítési kötelezettség az elévülési vagy az elbirtoklási idő elteltétől függetlenül terheli az eredeti állapot helyreállítását kérő felet.

A Pp. 206 §. (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.”

A Pp. 3. §.- a szerint:

„(1) A bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő.

(2) A bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

(3) A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

(4) A bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

(5) Ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításáig valónak kell tekinteni.

(6) A bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra - törvényben előírt időn belül - nyilatkozhassanak.”

A Pp. 164. §.-a akként rendelkezik, hogy „(1) A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

(2) A bíróság bizonyítást hivatalból akkor rendelhet el, ha azt törvény megengedi.”

A Pp. 221 §.(1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

A Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján amennyiben az elsőfokú bíróság döntése érdemben helyes azt a másodfokú bíróság helybenhagyja.

A Pp. 271. §. (2) bekezdése „Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyonjogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul.”

Álláspontom szerint a vonatkozó jogszabály – Pp. – értelmében, a másodfokú bíróság volt az aki jogszabályt sértett nem pedig az elsőfokú bíróság, s ezen jogszabálysértésinek következményeként megalapozatlan, téves és jogszabálysértő ítéletet hozott. Továbbá a Kúria sértett jogszabályt azáltal, hogy felülvizsgálati kérelmemet a Pp. 271. §. (2) bekezdését sértő módon hivatalból elutasította.

IV. Az Alaptörvény B. cikkének, R cikk (2) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelme

Az Alaptörvény ugyan explicite nem nevesíti a tisztességes eljáráshoz való jogot, ugyanakkor ezen alapjog az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből levezethető, figyelemmel az R) cikkben foglalt rendelkezésekre is.

A tisztességes eljáráshoz való jog kereteit olyan garanciák bástyázzák körül, amelyek nem korlátozhatóak a bírósági eljárások során. A tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az Alaptörvény valamennyi garanciális szabályát átfogja, e garanciák érvényesülése azonban kizárólag a teljes eljárás górcső alá vonása esetén állapítható meg, miként ezek hiánya is. Erre mutatott rá az Alkotmánybíróság már a fentiekben idézett 6/1998. (III. 11.) AB határozata.

A tisztességes eljáráshoz való jog alapnormái közé tartozik a jelen ügyben releváns tisztességes tárgyaláshoz való jog, a jogorvoslathoz való jog, valamint azon bíróságok számára előírt kötelezettség, hogy biztosítsák, hogy az eljárásuk során az ügyfelek a bizonyítékaikat elő tudják terjeszteni és gyakorolhassák azon jogaikat, amelyek lehetővé

teszik, hogy pártatlan és a jogszabályoknak megfelelő szakszerű döntés szülessen az ügyükben, továbbá a bíróságok számára előírt indokolási kötelezettség. Ugyan a kialakult alkotmánybíróági gyakorlat értelmében, nem nyer értékelést az alkotmányjogi panasz vizsgálata során az, hogy a jogalkalmazó bíróság a döntésének indokolása során megalapozott bizonyítékokat és érveket sorakoztat-e fel, illetőleg az sem, hogy a bizonyítékok értékelése helytálló módon történt-e meg, azonban megítélésem szerint egyértelmű és világos, hogy a tisztesség eljáráshoz való jog zsinórmértéke az, hogy az eljárás során az alkotmányos alapelveknek érvényesülniük kell.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezésére vonatkozó alkotmánybíróági gyakorlatot a 3025/2016. (II. 23.) AB határozat is összefoglalta. E döntés [indokolásának [19] bekezdése szerint .. egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga [...] a tárgyalás igazságosságának biztosítása [...], a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése [...], a törvény által létrehozott bíróság [...], független és pártatlan eljárása [...], illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése [...]

A tisztességes eljárás követelményei közül a törvényes bíróhoz való joggal, illetőleg a törvényes bírótól való elvonás tilalmával kapcsolatban az Alkotmánybíróság korábbi határozatában kifejtette: "[a]z Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és az Egyezmény 6. Cikk 1. pontja értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bírói fórum (bíró) járjon el. " {32/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]}

Az Alaptörvény az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és az esetek többségében alkalmas eljárásra ad jogot. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a bírósági eljáráshoz biztosít jogot, és nem azt garantálja, hogy annak eredménye minden esetben helyes lesz. Az igazságos és törvényes bírósági döntés érdekében azonban az alkotmány további eljárási garanciát tartalmaz alkotmányos jogot a jogorvoslathoz [9/1992. (I. 30.) AB határozat].

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog tehát mindenkit megillet. Ennek azonban - mutatott rá az Alkotmánybíróság több határozatában - többféle formája lehet. "A jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szerven belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége" (38/B/1992. AB határozat).

A jogorvoslati jog másik fogalmi eleme az, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sért. Ez egyrészt a kifogásolhatóságot jelenti: jogorvoslat igénybevételének nem előfeltétele a tényleges sérelem igazolása, elég erre hivatkozni. A személynek joga van ahhoz, hogy állítsa a döntésjogos érdeket vagy jogot sértő voltát.

Az Alkotmánybíróság 3064/2014. (III. 26.) AB határozat, 20. bekezdése szerint ***„Amennyiben viszont az eljárási jogszabálysértés éppen abban áll, hogy az eljárást le sem folytatták, az a jogorvoslathoz való alapjog sérelmét eredményezi.”***

1. „B” Cikk, azaz a Jogbiztonság sérelme

A T. Alkotmánybíróság kikristályosodott gyakorlatából az vezethető le, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését egyedi ügyekben kell vizsgálni, ám ha ennek hiánya kimutatható, akkor az, generálisan sérti a jogbiztonság alkotmányos alapelvét.

Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdése deklarálja: „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*” Ezen alapvető követelmény megjelenik a vonatkozó alkotmánybíróági gyakorlatban, melynek megfelelően a 9/1992. (I.30.) AB határozat rögzíti, hogy „*A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság.*” Ennek tartalma pedig „*(...) az állam- s elsősorban a jogalkotó- kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák.*”

A fentiekkel egyező véleményt fogalmaz meg a 11/1992. (III.5.) AB határozat, amelyet a korábbi, 56/1991. (XI.8.) AB határozat ekként erősít meg: „*(...) a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.*”

Ezzel összefüggésben a T. Alkotmánybíróság 21/2014.(CII.15) AB határozatában kifejtette: „*A jogállam legfontosabb eleme a jogbiztonság, amelynek ki kell terjednie a jog egészére és egyes részterületeire is. A jogbiztonság egyrészt megkívánja a normavilágosságot, másrészt követelményt támaszt az egyes jogintézmények irányában is, amely szerint működésüknek előre kiszámíthatónak és előre láthatónak kell lennie. A jogállam értékrendjének egyik legfontosabb pillére a jogállami garanciák érvényre juttatása a jogintézmények működése során. Ezek hiányában sérül a jogbiztonság, a jogszabályok következményeinek kiszámíthatósága, és esetlegessé válhat az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított alapvető jogok érvényre jutása is.*”

A jogbiztonsághoz való jogom sérült azáltal, hogy a bíróságok jogszabályba ütköző döntéseket hoztak, ezáltal megsértették a B. cikk (2) bekezdését, vagyis azt, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

2. „R” cikk sérelme

Az Alaptörvény R cikk (2) bekezdése szerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek. Álláspontom szerint sem a Budapest Környéki Törvényszék, sem pedig a Kúria nem tartotta be a rá irányadó szabályokat, hiszen a Budapest Környéki Törvényszék indokolási kötelezettségét súlyosan megsértette, a Kúria pedig jogszabálysértően minősítette tárgyi ügyet megállapítási kereset helyet vagyoni jogi perként. Megítélésem szerint az eljáró bíróságok ezáltal megsértették az Alaptörvény R cikk (2) bekezdését.

3. A tisztességes eljáráshoz való jog (XXVIII. cikk (1) bekezdésének) sérelme

Álláspontom szerint nemcsak a jogi normáknak kell biztosítaniuk a kiszámítható szabályozást, hanem a gyakorlati jogalkalmazáson keresztül, azt áthatva kell ennek érvényesülnie. Különösen igaz ez az igazságszolgáltatás legfőbb letéteményesére a

bírósági rendszer valamennyi fórumára. Ennek alapján joggal lehetne arra építeni, hogy a bíróságok az ügyek elbírálása során a Pp. és az Alaptörvény szem előtt tartásával járnak el, alávetve magukat az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglaltaknak. Jelen esetben azonban megállapítható, hogy a másodfokú bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésbe ütköző módon járt el, egyúttal megsértve a jogbiztonság követelményét akkor, amikor az egyértelmű rendelkezést tartalmazó normát nem, illetve jogszabálysértően alkalmazta, ezáltal jogszabálysértően felülmérlegelve az elsőfokú bíróság megalapozott és helyes döntését, s ezáltal ellehetetlenítette az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Megsértette a Kúria is a vonatkozó jogszabályt, amikor nem vette figyelembe, hogy a kereset megállapításra irányul, és tévesen vagyoni jogi perként értékelte tárgyi ügyet.

A Pp. 206. §. (1) bekezdése a jogszabály céljával összhangban akként értelmezhető és értelmezendő, hogy a bíróságnak az általa elfogadott bizonyítékokat kell mérlegelnie ítéletének meghozatala során, s nem teszi lehetővé, hogy az adott bizonyítékból csak egyes bizonyító elemeket ragadjon ki, míg a többi részt egyáltalán ne vegye figyelembe. A bíróság bizonyíték-értékelési tevékenysége nem alapulhat iratellenes megállapításokon.

A Pp. 221. §. (1) bekezdése a jogszabály céljával összhangban akként értelmezhető és értelmezendő, hogy a bíróságnak meg kell határoznia azt indokolásában, hogy mik azok a perben felmerült tények, adatok, bizonyítékok, melyeket elfogadott és értékelt, mik azok a körülmények, melyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, s utalnia kell azokra az okokra is, ha valamely tény nem talált bizonyítottnak, a bíróság kizárólag ebben az esetben tesz eleget indokolási kötelezettségének.

Erre figyelemmel a Polgári perrendtartásról szóló törvény értelmében a Budapest Környéki Törvényszéknek meg kellett volna jelölnie, hogy mik voltak azok a tények, adatok, bizonyítékok a perben felmerülő és felajánlott lehetséges bizonyítékok közül, amit ténylegesen bizonyítékként értékelt, illetve volt-e olyan, amit kirekesztett a bizonyítékok köréből. A bizonyítékok mérlegelése kapcsán általa rögzítettek iratellenes megállapításokon alapulnak, s nem jelölte meg konkrétan azt sem a bíróság, hogy melyek voltak azok a körülmények, amiket irányadónak vett, illetve e tekintetben is iratellenes megállapításokat tett, melyből fakadóan megállapítható, hogy jogszabály által előírt indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Továbbá a másodfokú bíróságnak az egyes bizonyítékokat azok összességében, teljes bizonyító tartalmával kellett volna értékelnie, melyet elmulasztott.

A bíróságok számára előírt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye azt jelenti, hogy a bíróságnak a döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Amennyiben az indokolás kötelezettséget a bíróság alkotmányjogi értelemben megsérti, az az adott eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. Ebből következően a tisztességes eljárásból fakadó elvárás a bíróságok részéről az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása. E körben a t. Alkotmánybíróság 7/2013 (III.1.) AB határozatban kifejtette, hogy: „Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben

Fentiekén túl álláspontom szerint megállapítható, hogy a jelen ügyben eljáró Budapest Környéki Törvényszék az ügyet az alkalmazandó és hatályos jogszabályi rendelkezések [a Pp. 206. (1) bekezdés, Pp. 221. §. (1) bekezdés, Pp. 164 §., Pp. 3. §] figyelmen kívül hagyásával, illetve téves értelmezésével, téves megállapítások alapján, jogszabálysértő bizonyíték-értékelés útján bírálta el.

Előadom, hogy a T. Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban rögzítette, hogy: „az indokolás hiánya vonatkozásában az Alkotmánybíróság, figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárési jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e.... A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.”

A sérelmezett bírósági döntés Alaptörvénybe ütközése álláspontom szerint több okból is megállapítható. A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság ítélete nyilvánvalóan jogszabálysértő, hiszen a Pp. 206. §. (1) bekezdése világosan meghatározza, hogy a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján kell a bíróságnak megállapítani, 221. §. (1) bekezdése pedig kimondja, hogy a bíróságnak ítéletében számot kell adnia arról, hogy ítéletének meghozatalakor a perben felmerülő és felajánlott lehetséges bizonyítékok közül, mi volt az amit ténylegesen bizonyítékként értékelt, illetve volt-e olyan, amit kirekesztett a bizonyítékok köréből s, hogy melyek voltak azok a körülmények, amiket irányadónak vett.

Ezen törvényi előírásokat a Budapest Környéki Törvényszék döntésének meghozatala során figyelmen kívül hagyta, azonban ennek okát semmivel sem indokolta. Indokolásából nem derült ki, hogy ítéletének meghozatalakor a perben felmerülő és felajánlott lehetséges bizonyítékok közül, mi volt az, amit ténylegesen bizonyítékként értékelt, illetve volt-e olyan, amit kirekesztett a bizonyítékok köréből, illetve a bizonyítékok mérlegelése kapcsán általa rögzítettek iratellenes megállapításokon alapulnak, s nem jelölte meg konkrétan azt sem, hogy melyek voltak azok a körülmények, amiket irányadónak vett, illetve e tekintetben is iratellenes megállapításokat tett. Döntése ezen okokból nyilvánvalóan jogszabálysértő, és kellő indokolás hiányában Alaptörvénybe ütköző, mégpedig a tisztességes eljáráshoz való alapjogba.

Álláspontom szerint a hatályos jog nem alkalmazása, figyelmen kívül hagyása az adott bírósági döntés Alaptörvény-ellenességéhez vezet.

Ki kell még azt is emelnem, hogy az ítélet számos iratellenes magatartást tartalmaz. Így számos iratellenes megállapítást tesz a másodfokú bíróság a pénztári bevételi bizonylat kapcsán ítéletének indokolásában, s téves következtetéseket von le. Szükséges kiemelni a másodfokú bíróság döntésében foglaltakkal szemben, hogy a felmutatott bevételi pénztárbizonylaton szerepelt a társaság pecsétje (és nem halványan!), s szerepelt rajta az

Érthetetlen az, hogy a másodfokú bíróság miért írja a terhemre azt, hogy [REDACTED] tanúkihallgatását nem indítványoztam, különösen az, hogy miért tesz az ítéletében olyan megállapítást, hogy ezzel én a társaságot elzártam attól, hogy a tanúnak kérdéseket tegyen fel, hiszen a polgári peres eljárásokban szabad bizonyítási rendszer működik, melynek keretében a felek maguk döntenek el, hogy milyen bizonyítási eszközöket kívánnak igénybe venni, a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] is lehetősége lett volna arra, hogy [REDACTED] tanúkénti meghallgatását indítványozza, hiszen elérhetőségi adataival is tisztában volt. Ekként a másodfokú bíróság által hivatkozottakkal szemben én nem zártam el a társaságot attól, hogy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kérdéseket tegyen fel, őt a társaság is indítványozhatta volna tanúként, s ekként kérdéseket is feltehetett volna. Álláspontom szerint jogszabálysértő a bíróság azon eljárása, hogy az én terhemre rója azt, hogy valakit tanúként nem idézek, s ekként ellenfelem neki kérdéseket nem tehet fel, nincs olyan jogszabály, mely engem arra kötelezne, hogy olyan bizonyítást terjesszek elő, melyet nem akarok, s ennek elmaradása az én terhemre írható, ezáltal megítélésem szerint a bíróság megsértette a Pp. 3. §-nak, továbbá a 164.§-nak rendelkezéseit.

A Kúria megjelölt számú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, tekintettel arra, hogy a hivatkozott per megállapításra irányul, mégpedig az engedményezési szerződés semmisségének megállapítására, ekként nem vagyoni jogi per, vagyis nem alkalmazandó rá a hárommillió forintos értékhatár.

15

felülvizsgálat kizárt. Ezen téves bírói döntés eredményezi a bírósághoz fordulás jogának és végső soron a jogorvoslathoz való alapvető jog sérelmét. Álláspontom szerint ezek alapvető alkotmányjogi jellegű kérdések.

Összegzés

Fentiek értelmében a Budapest Környéki Törvényszék döntésével megsértette az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglalt jogaimat azáltal, hogy egy mindenkire kötelező érvényű jogszabály kötelezően alkalmazandó rendelkezéseit figyelmen kívül hagyott, hiszen az indokolási kötelezettségét nem merítette ki, s olyan történéseket, illetve azok elmaradását írta a terhemre, mely jogszabály alapján tőlem nem várható el, s terhemre nem írható. A bíróság a bizonyítékok értékelését jogszabálysértő módon végezte el.

A vonatkozó jogszabályi rendelkezések gyakorlatilag figyelmen kívül hagyása révén sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogom, mely a XXVIII cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti.

Fentiekre tekintettel az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése értelmében, miszerint a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a Budapest Környéki Törvényszéknek a jelen ügyben alkalmaznia kellett volna a Pp. 206. §. (1) bekezdését és a 221. § (1) bekezdését.

Tekintettel arra, hogy álláspontom szerint megállapítható, hogy a Budapest Környéki Törvényszék ítéletének meghozatala során figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot, a jogszabályokat nem tartotta be, továbbá nem teljesítette a Budapest Környéki Törvényszék az indokolási kötelezettségét akkor, amikor nem határozta meg, hogy miket fogadott el bizonyítéknak, s mik voltak azok, amit kirekesztett a bizonyítékok köréből, illetve, hogy nem adott számot arról, hogy amennyiben az adott bizonyíték bizonyító erejét egy tekintetben elfogadta, akkor miért nem fogadta el egy másik tény vonatkozásában megsértette a jogállamiság alapelvét, és ezáltal a jelen ügyben az egész bírósági eljárás tisztességtelenségét okozta, melyből fakadóan megállapítható a tisztességes eljáráshoz való alapjogom megsértése, és a döntés Alaptörvény-ellenessége. Szintén megállapítható a tisztességes eljáráshoz való alapjogom megsértése a Kúria téves jogalkalmazása folytán, hiszen sérült a bírósághoz fordulásra és jogorvoslathoz való jogra vonatkozó alkotmányos alapjogom.

Az Abtv. 29. §-a vonatkozásában rögzítem, hogy a megjelölt másodfokú bírói döntést (Budapest Környéki Törvényszék 9.Pf.21.771/2017/4. számú ítélete) is érdemben befolyásolta a fentiekben részletesen körülírt alaptörvény-ellenesség, minthogy a Kúria végzését is.

A Budapest Környéki Törvényszék által hozott fenti számú ítélet és a Kúria végzésének meghozatala az Abtv. 29. §- a alapján alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amely a jogállamiságot és a jogbiztonságot is veszélyezteti, hiszen a II. fokú eljárásban egyáltalán nem érvényesült az az Alaptörvényben rögzített alapelv, mely szerint **pártatlan bíróságnak tisztességes tárgyaláson** kell, hogy elbírálja a jogalanyok ügyeit (iratellenes megállapítások, egyoldalú bizonyíték értékelés), s a Kúria hivatalbóli elutasító döntése folytán ez a felülvizsgálati eljárásban sem érvényesülhetett.

Ebből következően tehát alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy a tisztességes bírósági eljárás követelményének megfelel-e, ha a bíróság ítéletének meghozatala során számos jogszabálysértést követ el, a bizonyítékokat egyoldalú

mérlegeli, ugyanazon bizonyítékok egy kérdés tekintetében felhasználhatónak, míg másik kérdés tekintetében fel nem használhatónak ítélt, s ennek érdemi indokolását sem adja. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az is, hogy a Pp. 271. § (2) bekezdésének alkalmazási körében mi minősül vagyoni pernek, vagyis az, hogy egy megállapítás iránti kereset kapcsán előterjesztett eredeti állapot helyreállítására irányuló ellenkérelem nem tekinthető vagyoni pernek, keresetnek.

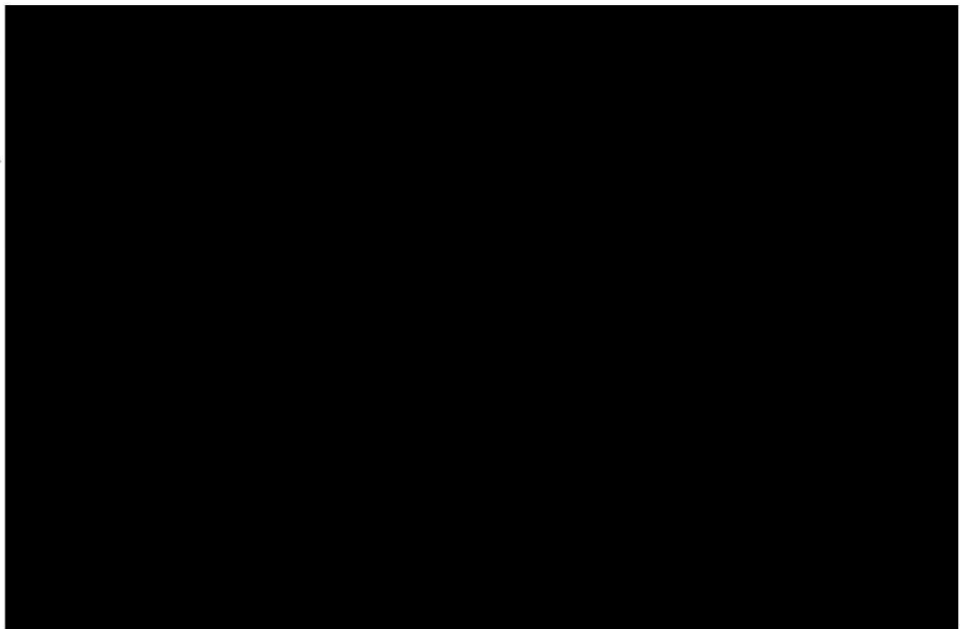
KÉRELEM

Tisztelt Alkotmánybíróság, a fentiekben részletesen kifejtett indokok alapján kérem, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 9.Pf.21.771/2017/4. számú ítéletének és a Kúria Pfv.VI.21.707/2018/2 számú végzésének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és a hivatkozott ítéletet és végzést semmisítse meg.

Tekintettel arra, hogy a T. Alkotmánybíróság a 2019. július 17.-én kelt levelében – melyet jogi képviselőm útján vettem át 2019. augusztus 1. napján – hiánypótlásra hívott fel, és e körben arra, hogy egységes szerkezetben terjesszem elő az alkotmányjogi panaszt, így a hiánypótlásnak az eredeti panasz kiegészítésével, pontosításával teszek eleget.

Fentiekben túl, tekintettel arra, hogy erre a T. Alkotmánybíróság felhívott mellékelten csatolom a névváltoztatást igazoló anyakönyvi kivonat másolatát szíves felhasználás végett.

Budapest, 2019. augusztus 26.

Mellékletek:

P/1.: ügyvédi meghatalmazás

P/2.: Kúria Pfv.VI.21.707/2018/2 számú végzése

P/3.: 9.Pf.21.771/2017/4. számú ítélete

P/4.: Budakörnyéki Járásbíróság 11.P.20.849/2015/25 számú ítélete

P/5: névváltoztatást igazoló anyakönyvi kivonat

